

Vis A Vis

MEDEDELINGEN VAN DE STICHTING FAMILIE VIS VAN ZAANDIJK

BOEDEL KOPIET WAT EEN BOEDELINVENTARIS ONS VERTELT

Het huis van Jacob Vis Pzn. in het Buitenmuseum van het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen.

43

In dit nummer:

- 366 Boedelinventaris van Kopiet
- 370 Cathrien Johanna Vis (1929-2004)
- 371 Foto Hajo Vis in 1913
- 372 De Zaanse Molen
- 372 Mededelingen
- 373 Mutaties
Aanvullingen

De zesde februari 1860 is in het gezin van Jacob Vis Pz., te Zaandijk immer Kopiet genoemd een, mogelijk verwachte, rampdag. Dan overlijdt namelijk de geliefde vrouw des huizes aan de complicaties opgetreden in de nakraamtijd van de geboorte op 10 december van haar vijfde kind. Clasina Maria Kuyper was maar 31 jaar oud. Zij laat alleen minderjarige kinderen na.

Toch heeft voor latere generaties zo'n intriëste gebeurtenis een positief gevolg. Er moet een boedelbeschrijving opgesteld worden om de financiële rechten van de minderjarige erfgenamen te bepalen en vast te leggen. Een boedelbeschrijving geeft namelijk een mooi zicht op het leven en wonen in het sterfhuys. Het is een momentopname, die vooral zo belangrijk is in die tijd waarin

nog geen interieurfoto's gemaakt kunnen worden.

De inventaris wordt opgemaakt door de plaatselijke notaris - in dit geval Dirk Donker - die daarvoor assistentie had van de dorpsdienaar / gemeentebode Hendrik van 't Loo, die als schatter optreedt. Er zijn twee getuigen aanwezig, welke als zo vaak, de indruk geven beroepsgetuigen te zijn. De echtgenoot is de zg. aangever. Hij toont alle voorwerpen en de geldwaardige papieren, die keurig zoals het behoort aan het papier worden toevertrouwd.

De rondgang door het huis, want zo gaat zo'n vastlegging, begint op de zolder en eindigt op het erf in het schuithuis. Op deze manier komen we, wanneer we het pand enigszins kennen, de ligging van alle vertrekken te weten. Ook de plaats van de voorwerpen in de vertrekken is er vaak uit op te maken. De achtereenvolgend bezochte vertrekken zijn:

De achterzolder, de voorzolder, de logeerkamer, het zijkamertje, de kelder, de gang, de achterkamer, het kantoor, de voorkamer, de slaapkamer, de kleine gang, de keuken, het washokje, het erf en het schuithuis.

Belangrijk zijn natuurlijk de vertrekken op de begane grond; daar woont de familie, de ruimten op de verdieping zijn berg ruimten. Mijn overgrootmoeder Neeltje Mulder schrijft in haar jeugdherinneringen - die de tijd tussen 1840 en 1855 beslaan - dat er bij licht op zolder door de burens direct geïnformeerd werd of alles wel in orde was, daar boven niet gewoond werd. Pas vanaf ongeveer 1850 gaat men er in de Zaanstreek langzaam toe over op de verdieping slaapkamers te maken met ledikanten, ter vervanging van de bedsteden. Medici berichten in die tijd dat de tering, die aan de Zaan in alle families zeer veel voorkwam, vooral door het slapen - met meerdere personen - in bedsteden werd veroorzaakt.

Terug naar de vertrekken op de begane grond. Hier speelde zich het familieleven af.

De grote kamer aan de achterzijde, naast de keuken was de huiskamer. De inrichting bestaat uit een ronde tafel met 12 stoelen en een leuningstoel. Op de tafel ligt een

tafelkleed, en er onder staan acht stoven. Toegevoegd was een ziekenstoel, waarvan we in de voorkamer nog een exemplaar tegenkomen. Niet alleen de gezondheid van Sien was daarvan de reden, ook die van Kopiet was volgens de overlevering op momenten nogal "delicaat". Kastruimte geven een commode, een linnenkastje en een vaste (ingebouwde) kast. Voor de vlijtige huisvrouw is er een werktafeltje, waaraan zij de noodzakelijke herstellingen aan de kleding en haar nuttige en fraaie handwerken verricht. Verder is de kamer aangekleed met een vloerkleed en een daarop liggend karpert. Een extra tafeltje is ook aanwezig. Wandversiering is slechts een spiegel en een tweetal schilderijen. Wat een spartaanse indruk! Wat aankleding wordt gegeven door een schenkketel en de theestoof, een waterkaraf met glas en schotel, een Frans porceleinen kop en schotel, twee flacons en twee beeldjes en een schrijfgarnituur. Bovendien nog een etagere met een pijpenstander, een hengselpotje, twee potjes, twee pulletjes, twee souvenirs en een schelband. Voor de rokende huisheer zijn naast de pijpenstander nog een tabakskistje, twee sigarenbusjes, een tabakscomfoor en een luciferdoosje aanwezig. Merkwaardig doet de aanwezigheid aan van een tweede schenkketel en een tweede theestoof.

De voorkamer, die kleiner van oppervlakte is, heeft een piano en een linnenkast, een ronde tafel met 6 inlegbladen en daarbij 6 stoelen en.. weer een ziekenstoel. Hier staat ook een kinderstoel. Voor bij een tafel met zoveel inlegbladen is een aantal van 6 stoelen wel erg weinig. Waarschijnlijk waren de stoelen in de achterkamer hetzelfde en dus onderling uitwisselbaar. Ook hier is een werktafeltje. Aan de wand slechts een modieuze boekenhanger, waarop enige boeken, die als lectuur van smaak worden aangeduid. Hier ook staat een kachel met toebehoren, die in de achterkamer ontbreekt. Misschien is het in de winter door de felle oostenwind daar niet warm te stoken geweest. Hoewel de stooktijd naar onze begrippen zeer kort was, van 1 november tot aan de schoonmaaktijd in het voorjaar. Meestal was dit ongeveer half april, soms zelfs met Pasen. Wij kunnen ons bijna niet meer voorstellen hoe vervuilend het stoken met kolenkachels is geweest. De vloer heeft weer een vloerkleed met een karpert en een

De tuin van het Zaanse huis in Enkhuizen.

deurkleedje. Hieruit kunnen we opmaken dat er slechts een toegang tot die kamer is. Verder worden genoemd "alle de glasgordijnen". Jammer deze manier van opschrijven; nu weten we niet hoeveel ramen er zijn. We kunnen echter aannemen dat de huidige twee ramen er toen ook al waren.

Voor de tijdaanwijzing is er een pendule. De enige klok in huis! Aangekleed is de kamer verder met twee mandjes, een luciferdoosje, twee bloembekers, een tabakskomfoor (om de pijp aan te steken), een visenkom, tweemaal twee beeldjes, een asbakje, een nachtlucht, twee sigarenbusjes en een souvenir. Wat zou dat toch zijn?

We bezoeken de slaapkamer, het vertrek waar het bezoek slecht uit intimi zal hebben bestaan. Hier - heel modern - een ledikant met behangsel. Dus een hemelbed. In dit ledikant een matras (gevuld met zee-gras), een (veren)bed, een peuluw, vier kussens, een watten en een wollen deken. Om matras, peuluw en kussens zijn slopen en er is een stel lakens. Voor de pasgeborene zal het ledikantje met toebehoren zijn. Twee stoelen voor de af te leggen kleding en een wastafel, ook met toebehoren, voor de hygiëne. Een spiegel is het enige aan de wand. Op de vloer ligt een vloerkleed. Meer zal er ook in deze kamer niet gepast hebben.

Tegenover de voorkamer, aan de andere kant van de gang, is het zijkamertje. Ook hier een ledikant met gordijnen en inhoud. Verder een linnenkastje, een slagtafeltje, vier stoelen, een spiegel en een vloerkleed. Ook is er een bedstede met de gebruikelijke inhoud. Hier wordt extra genoemd een beddekwest, waaraan de slaper zich kan optrekken. De bedgordijnen met val geven aan dat het een open bedstee is.

Voor de administratie van de heer des huizes, waar ook de boekhouding van het bedrijf wordt bijgehouden is er het kantoor. Ook hier een sobere inrichting; vermeld wordt een brandkast, een lessenaar met kruk, een tafeltje en een leuningstoel, nog een lessenaartje en een kastje met diverse boeken. Om de uitgaande brieven vast te leggen is er al - zeer modern - een copieerpers. Voor de verlichting kan gebruik gemaakt worden van de twee aanwezige lampen. Op zakenreis gaan hoort er ook bij, daarvoor zijn er reiszakken (3) een reiskoffertje en twee rottingen. Voor de keuring van de granen en zaden is er een zaadpool. Dat er bij de familie Vis musicale personen zijn blijkt uit de aanwezigheid van een viool in een vioolkist. Er staat een kachel, iets wat in lang niet alle kantoren aan de Zaan het geval is. Op de vloer de gebruikelijke mat, en verder een vaatje en een verrekijker. De alle vertrekken verbindende gang

heeft volgens de inventaris slechts een loper met vijf voetmatten. Hieruit is op te maken dat er vijf deuren op deze gang uitkomen. Er hangt niets aan de wanden.

De dwarsgang, die de kleine gang wordt genoemd, heeft naast een voetmatje ook een loper. Deze loper is van zeildoek. Voor direct gebruik gereed staat er een waskom (is dit de voorloper van het fonteintje?) en een hengselmand.

De keuken: het heiligdom van de huisvrouw en de gediensstige, die hier zeker niet heeft ontbroken. Het belangrijkste wordt als eerste genoemd nl. het fornuis. Hier vinden we een tafel met 6 stoelen. Nu weten we dat de familie hier met de hulp hebben gegeten. Vader, moeder, 4 kinderen waarvan de jongste in de kinderstoel en de hulp. Hier is ook een bedstede en omdat er gordijnen genoemd worden moet dit een open bedstee zijn. De slaappleaats voor de inwonende meid.

Achter de keuken bevindt zich het washokje, waarin slechts de vier tobbens aan de naam relateren. De vijftrap – trap met 5 treden – staat hier, evenals een pannekoekspan, een balans met schalen en gewichten, 4 houten nappen, enig grof aard(e)werk en een handenwassersblik.

Dat het winter is blijkt uit de voorwerpen op het erf. Er is een sneeuwschop. Voor de verwerking van het brandhout is er een zaagpaard, een zaag en een bijl en een asvat. Voorwerpen die voor binnen te vet zijn, zoals een braadpan en een ijzeren kookpan worden ook buiten bewaard. Het slijpbord om de ijzeren messen hun onderhoud te geven hangt ook daar. Drinkwater wordt met de aanwezige bakaker uit de regenwaterbak geput. In de Zaanstreek is – zoals in alle veengebieden – de opvang van regenwater in een grote gemetselde waterkelder noodzaak.

In het schuithuis ligt een zeilboot met mast, zeil en toebehoren. Dit is het vervoermiddel voor de Zaanse koopman bij uitstrek. Hiermee zeilt men naar Amsterdam om daar de beurs te bezoeken, wat 3 x per week gebeurde. Ook voor pleziervaart is het een geliefd vaartuig.

Er wordt nog een logeerkamer genoemd, die op de begane grond niet meer te plaatsen is en dus boven moet zijn geweest! Ook hier treffen we een ledikant met bekleedsel, bed, peluw en toebehoren aan. Er staat een

tafeltje, een ronde tafel, een wastafel met toebehoren, een boekenkastje en vier stoelen. Een vloerkleed, een vloerkleedje en een spiegel kleden de kamer verder aan. Bovendien is er een bedstede, die geheel gevuld is, en waar nog een paar bedmantels voor de gasten in liggen. De kamerpot staat op het bedsbordje. Bedgordijnen en val zijn ook hier aangebracht.

In de vele kasten en meubelstukken treffen we een ruime uitzet aan die soms op voor ons vreemde plaatsen is opgeborgen. Het veel of weinig gebruiken en misschien de zomer- en wintergarderobe zullen zeker van invloed hierop zijn.

Serviesgoed treffen we aan in de vertrekken waar het gebruik het nodig maakt.

Jammer is het dat de voorraad brandstof en de wintervoorraad niet vermeld worden.

Ook naar de voorraad wijn, waarvan bekend is dat de Zaanse kooplui daarvan nogal wat gebruikte, en het bier – er zijn nogal wat bierglazen! – ben ik toch wel benieuwd. Ik zal het niet weten. Hoewel In de kelder staan enige flessen en kruiken, de inhoud wordt niet genoemd. Met de filtreermachine en enig grof aardewerk is de inhoud van de kelder maar 3 gulden waard.

Er is zoals gebruikelijk ook een aardige hoeveelheid goud, zilver en juwelen aanwezig. Sieraden van de vrouw des huizes, echter geen oorijzer en verdere hoofdsieraden, zij is dus een moderne vrouw die geen ouderwetse Zaanse hoofdtooi meer draagt. Bij het zilver is apart genoemd het kinderspeelgoed, een voorliefde waar de Zaankanters al van oudsher om bekend staan. De totale waarde van dit kostbare deel van de boedel is f1325,82.

Voor het bedrijf had Kopiet een tweetal oliemolens in eigendom en er was een hoeveelheid handelsgoederen en produkten.

Ook zijn er schulden, waarvan de bedragen in vergelijking met de bedrijfsgoederen nogal fors zijn.

Naast de molens bezit hij slechts aan onroerend goed een paarden- en koestal. Het door hen bewoonde huis is blijkbaar nog zijn moeders eigendom. Huurschulden worden echter niet genoemd.

*Simon Honig Jz.
Doesburg, januari 2004.*

CATHRIEN JOHANNA VIS

1929 - 2004

Op 17 Januari 2004 is in het ziekenhuis van Aubenas (Fr.) plotseling mijn zuster Cathrien overleden. Zij was vernoemd naar onze grootmoeder van moeders kant, die Trijntje heette, en naar Catherina Johanna Vis, één van de twee vrouwen aan wie de kroniek Vis A Saandyk is opgedragen. De naam Johanna had bij ons thuis een bijzondere klank, omdat het de naam was van de zuster van mijn vader, die op de Kweekschool zat en op 20-jarige leeftijd gestorven is. Cathrien is geboren op 25 mei 1929, een prachtige, zonnige dag. Ik was toen zes jaar oud en ik herinner mij nog dat er op die dag een Floraliatentoonstelling op het schoolplein was. In mei 1946 heeft zij meegedaan met de opvoering van 'De Bloem van Zaandijk'. Zij speelde daar in de rol van Claasje Jans Nan, de zuster van de bruid. Korte tijd later ging zij werken bij Hans Holthaus, een bekend couturier op de Heerengracht in Amsterdam. Er zijn in die tijd verschillende foto's van haar gemaakt in Zaanse costume, die ook voor reclamedoelinden werden gebruikt. Zo is er een koekblik van Albert Heijn, waarop zij staat in Zaanse costume met boven haar het opschrift 'Zaanse Schans'. De andere afbeeldingen en opschriften op dit blik zijn 'Mosterdmolen de Huisman' en 'Winkel Albert Heijn anno 1887'. Op 16 november 1949 is zij getrouwd met Gerbrand Houwertjes uit Koog aan de Zaan, die later als ontwerper werkzaam was bij Philips in Eindhoven. Zij kregen in 1956 hun dochter Joyce. Bijna 20 jaar geleden vertrokken ze naar de Franse Ardèche, om daar in hun zelfgebouwde huis van hun pensioen te gaan genieten.

Piet Vis

In het Dagblad voor de Zaanstreek 'De Typhoon' van 29 januari 1949 vonden we nog het volgende stukje over haar:

EEN ZANSE MANNEQUIN

CATHRIEN JOHANNA VIS is negentien jaar, woont in Koog aan de Zaan, en is mannequin. De enige Zaanse, die dames op charmante wijze toont hoe zij gekleed kunnen gaan. Dat is een kunst, waarvoor Catrien Vis aanleg heeft. Want het beroep van mannequin is moeilijk.

Jonge en oudere vrouwen zien vaak alleen de fraaie kledingstukken, die mannequins dragen, en menen, dat zo'n jonge slanke vrouw een surplus aan flatteuze japonnen en mantels moet bezitten. Dat is niet zo. Mannequin wordt men niet zo maar omdat men over een aardig gezichtje beschikt. Het vak (het is een vak, dames!) eist meer. Een mannequin moet zich kunnen "bewegen", moet als het ware parade kunnen lopen langs dames, die nooit mannequin zullen kunnen worden en die alleen maar kritisch kunnen kijken. Wanneer de mannequin een moderne japon toont, willen die dames ook zo lopen, ook zo gekleed zijn. En dat kan niet altijd. Want niet iedereen is mannequin. Catrien Vis is dat wel. Maar zij heeft daarvoor gewerkt. Zij werkte eerst op een mode-atelier. Daar was een man-

Cathrien Vis in Zaanse costume op een koekblik van Albert Heijn.

nequin. En dat voorbeeld wilde Catrien Vis volgen. Dat is gelukt. Zij solliciteerde bij Holthaus in Amsterdam en nu werkt zij daar. Het bevalt haar uitstekend. Natuurlijk, dames, het is een interessant beroep, maar U moet niet denken dat Catrien Vis iedere dag iets nieuws draagt. Dat doet zij alleen als mannequin. Als zij werkt.

Leestelijk gekleed gingen weeger
 in de Zaansche Nieujaarwensen.
 Speer, gezelligheid, traditie.
 Een traditie, die ons zo vele is verdwenen,
 maar... de Nieujaarwens bleef.
 Nog steeds is dit het ogenblik, dat wij
 aangrijpen om vrienden en bekenden
 het allerbeste te wensen.
 Een gelegenheid waarvan wij ook
 graag gebruik maken om U voor een
 heel geluk in Uw gezin en heel succes
 in zaken te wensen.

N.V. Kistenfabriek
 Kools en Voorthuis
 Zaandam

Cathrien Vis in Zaans costume op een reclamefolder van NV Kistenfabriek Kools en Voorthuis, Zaandam

Nogmaals een foto van de tentoonstelling 'De Vrouw' in 1913. De jongeman op de voorgrond is Hajo Vis (Cidbc).
 Hij was toen 16 jaar. Achter hem o.m. zijn toekomstige schoonzuster Agaath Honig.

DE ZAANSCH E MOLEN 75 JAAR

In 2003 heeft de vereniging 'De Zaanse Molen' haar 75-jarig bestaan gevierd. In 1928 was ik zes jaar. Ik ben toen met mijn vader, die een goed kenner van molens was, naar het molenmuseum geweest. Dat zal een paar dagen geweest zijn nadat prins Hendrik het museum geopend had. Thans is de uitbreiding gereed, die geheel in Zaanse stijl is opgetrokken. Het secretariaat is nu ook gevestigd op Museumlaan 18 en niet meer in het Weefhuis. Ter gelegenheid van het jubileum is een interessant boek uitgegeven: 'De Zaanse Molen, vijfenzeventig jaar behoud van industrieel erfgoed'. Met tekst van Rob Kooijman en fotografie van Jeroen Breeuwer e.a. Het boek is verlucht met een groot aantal foto's en beschrijft alle nog bestaande molens in de Zaanstreek. Over 'Werken op de molen' wordt bijv. in het boek het volgende gezegd: Uit een overheidsenquête over de arbeidsomstandigheden in 1890/91 leren we hoe er in een molen als bij-

voorbeeld De Zoeker werd gewerkt. De commissie vraagt aan de 47-jarige blokmaalder Albert de Rooy, werkzaam op de oliemolen De Melkpot in het Westzijderveld te Zaandam: "Wilt u ons iets vertellen over de werktijden in een oliemolen?" Hierop antwoordt De Rooy: "We zijn met ons zessen, waarvan er altijd vier in de molen zijn en twee thuis om te slapen. Er zijn drie ploegen, ieder van twee man. De eerste ploeg werkt van 's morgens vier tot 's avonds acht. De tweede van 's avonds acht tot 's middags twaalf en de derde ploeg van 's middags twaalf tot de volgende morgen vier". Dan vraagt de commissie: "Hoeveel rusttijd gaat hier vanaf?". Waarop De Rooy antwoordt: "Niets. Wij hebben hooguit een kwartier om te eten, maar dan moeten wij om de beurt het werk voor elkaar doen. Er zijn dagen genoeg dat wij in de 16 uur amper de tijd hebben om een pijpje te stoppen en op te steken."

Piet Vis

STICHTING FAMILIE VIS VAN ZAANDIJK

Secretariaat: Gerlag J. Vis Jr.
Langeland 41, 1602 KC Enkhuizen

BESTUURSVERGADERING

Op de bestuursvergadering van 13 maart j.l. heeft Jaap Kuyt het plan geopperd of er niet een overzicht kan worden gemaakt van de familie Vis II in vrouwelijke lijn. De familie Vis II is wel opgenomen in 'Nederland's Patriciaat', jaargang 1992, maar uitsluitend in mannelijke lijn.

60-JARIG HUWELIJKSFEEST

Janny en Frans Vis hebben op zaterdag 20 maart 2004 herdacht dat zij 60 jaar geleden getrouwd zijn. Op 21 maart 1944 zijn zij in Voorburg in het huwelijk getreden. De druk bezochte receptie is gehouden in restaurant 'De Gouden Leeuw' te Voorschoten.

RECTIFICATIE

In het vorige nummer op pag. 359 was het onderschrift bij de foto niet juist. Dat had moeten zijn: Het gemeentewapen van Rotterdam in de schouw in het Rotterdamse Stadhuis. Op pag. 358 zijn de onderschriften weggefallen. Links staat het gemeentewapen van Zaandam, rechts dat van Rotterdam.

EEN FAMILIEREUNIE IN 2005

Het huis van Jacob Vis Pzn (Kopiet) staat thans op een mooie plaats in het Buitenmuseum van het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen. Er bestaan plannen om in 2005 een familiereunie te houden in Enkhuizen, met een bezoek aan dat prachtige Zaanse huis. Dat huis zal dan ingericht zijn als ware het 1900. Later heeft Jan Marinus Vis daar gewoond. .

DONATIES

Ten behoeve van de betaling van de donatie 2004 is een acceptgirokaart bijgevoegd. Het richtbedrag blijft 15 euro. De familieleden in Europa kunnen nu per giro gratis betalen. De familieleden buiten Europa ontvangen een brief.

REDACTIE

Anna M. Gosman - Vis, Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam.
Piet Vis, De Wittestraat 5, 4301 MV Zierikzee.

Mutaties op de genealogische staat van Jacob Vis en zijn nageslacht

---

CIdbcd	Hajo Vis jr. is overleden 27 november 2003 te Wormerveer.
CIddbc	Cathrien Johanna Houwertjes-Vis is overleden 17 januari 2004 te Aubenas (Fr.)
CIVdbc	Orlinda Agnes Donker-Drewes is overleden 7 februari 1996 te Ripon (Cal.)
CIVdbca	Luverne Peter Donker, hoogleraar, is overleden 29 augustus 1987 te Modesta (Cal.) Hij was getrouwd met Ruth Bernice Hoekenga. Uit dit huwelijk 4 kinderen.
CIVdbcaa	Richard Bruce Donker, bestuurder gezondheidzorg, trouwt 3 mei 1986 Susan Gail Content, geb. Billings (Montana) 25 maart 1951, dochter van Charles Shirley Content en Mary Ann Warren. Uit dit huwelijk 2 kinderen.
CIVdbcaaa	Elizabeth Ann Donker, geb. Berkeley (Cal.) 30 mei 1989.
CIVdbcaab	Danica Ruth Donker, geb. Walnut Creek (Cal.) 7 maart 1994.
CIVdbcab	Daniel Ross Donker is overleden 23 juni 1982 te Dardanelles (Cal.).
CIVdbcac	Carole Gay Donker, lerares, trouwt 18 augustus 1979 Karrick Pelouze Collins, geb. San Francisco 23 april 1951, zoon van Karrick Pelouze Collins en Mary Louise Kavanagh. Uit dit huwelijk 3 kinderen:
CIVdbcaca	Peter Karrick Collins, geb. Korea 19 januari 1985.
CIVdbcacb	Katherine Ruth Collins, geb. Korea 25 september 1987.
CIVdbcacc	Matthew Ross Collins, geb. Korea 19 maart 1991.
CIVdbcad	Patricia Gail (geen Gay) Donker, verpleegster, trouwt 17 juli 1982 Gary Alan Pinkis, geb. 8 mei 1952, zoon van Irving Pinkis en Esther Polien. Uit dit huwelijk 3 kinderen:
CIVdbcada	Amelia Rose Pinkis, geb. Palo Alto (Cal.) 13 februari 1985.
CIVdbcadb	Nathalie Ann Pinkis, geb. Palo Alto (Cal.) 29 juli 1988
CIVdbcadc	Daniel Aaron Pinkis, geb. Modesto (Cal.) 16 mei 1993.
CIVdbcb	Aletha (niet Aletta) Emma de Jong-Donker is overleden 10 juni 2003 te Ripon.
CIVdgb	Maria Alberta Doorn-Donker is overleden 16 juli 2003 te Obdam.
CVIIfabaa	Uit het huwelijk van Fernando Roberto Rovengo en Silvina Alcira Arese zijn 3 kinderen geboren:
CVIIfabaaa	Ilan Brian Rovengo, geb. Buenos Aires 11 december 1989.
CVIIfabaab	Alan Rovengo, geb. Buenos Aires 29 oktober 2000.
CVIIfabaac	Nazareno Rovengo, geb. Paraguay 31 juli 2003.